

- 4) V případě, že by bylo nutno žalobkyni soudně přiznat nárok na navýšení bezplatných povolenek na emise, vyvstává otázka, zda je nutno bod 3 výroku rozsudku Soudního dvora ze dne 28. dubna 2014 (C-191/14) vykládat v tom smyslu, že
- a) se na povolenky, jež příslušný orgán členského státu stanovil před 1. březnem 2017 pro roky 2013 až 2020, vztahuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, uvedený v článku 4 a příloze II rozhodnutí 2013/448/EU v původním znění, a že
 - b) je nutno uplatnit pro navýšení pro roky 2013 až 2017, jež bylo soudně přiznáno po 1. březnu 2017, opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, uvedený v článku 4 a příloze II rozhodnutí 2013/448/EU v původním znění, a že
 - c) je nutno uplatnit pro navýšení pro roky 2018 až 2020, jež bylo soudně přiznáno po 1. březnu 2017, opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, uvedený v článku 4 a příloze II rozhodnutí 2013/448/EU ve znění rozhodnutí 2017/126/EU, platného ode dne 1. března 2017?

(¹) Rozhodnutí Komise ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (oznámeno pod číslem K(2011) 2772); Úř. věst. L 130, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budai Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 4. května 2017 – VE v. WD

(Věc C-232/17)

(2017/C 256/03)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Budai Központi Kerületi Bíróság (Soud pro centrální okres Buda, Maďarsko)

Účastníci původního řízení

Žalobce: VE

Žalovaná: WD

Předběžné otázky

- 1) Je nutné se v souvislosti s výkladem možnosti prověření všech smluvních ujednání, na kterou odkazuje bod dvacet odůvodnění směrnice 93/13, a požadavku jasnosti a srozumitelnosti, který je stanoven v čl. 4 odst. 2 a v článku 5 téže směrnice, domnívat, že příslušná smluvní ujednání nejsou zneužívající, pokud se spotřebitel mohl seznámit pouze s hodnotou některého ze základních prvků úvěrové smlouvy (předmět smlouvy, tj. částka úvěru, výše splátek a úroky z dané transakce), a to po uzavření smlouvy (nikoli z důvodu objektivní nutnosti, nýbrž na základě ustanovení, jež v tomto smyslu vložil prodávající nebo poskytovatel v postavení smluvní strany do obecných smluvních podmínek a které nebylo individuálně sjednáno) prostřednictvím jednostranného projevu vůle (byť uváděného jakožto součást smlouvy) prodávajícího nebo poskytovatele v postavení smluvní strany, který je pro spotřebitele právně závazný
- 2) Je nutné se v souvislosti s výkladem možnosti prověření všech smluvních ujednání, na kterou odkazuje bod dvacet odůvodnění směrnice 93/13, a požadavku jasnosti a srozumitelnosti, který je stanoven v čl. 4 odst. 2 a v článku 5 téže směrnice, domnívat, že příslušná smluvní ujednání nejsou zneužívající, pokud je v úvěrové smlouvě uveden pouze některý ze základních prvků (předmět smlouvy, tj. částka úvěru, výše splátek a úroky z dané transakce) ve spojení s výrazem „pro informaci“, aniž je upřesněno, zda je tento jednotlivý prvek, který byl sdělen jen pro informaci, právně závazný, případně zda má zakládat nároky a závazky?

3. Je nutné se v souvislosti s výkladem možnosti prověření všech smluvních ujednání, na kterou odkazuje bod dvacet odůvodnění směrnice 93/13, a požadavku jasnosti a srozumitelnosti, který je stanoven v čl. 4 odst. 2 a v článku 5 téže směrnice, domnívat, že příslušná smluvní ujednání nejsou zneužívající, definuje-li úvěrová smlouva některý ze základních prvků nepřesnými výrazy, zvláště pokud se ve smlouvě o úvěru vyjádřeném v cizí měně (v níž se částka úvěru vyplývající z úvěrové smlouvy stanoví a registruje v cizí měně – dále jen „měna úvěru“ – a závazek splacení těchto částek úvěru musí být plněn v národní měně – dále jen „měna splacení“)]

(1) za částku úvěru označuje

- částka úvěrové linky vyjádřená v měně úvěru; nebo
- maximální částka úvěru vyjádřená v měně úvěru; nebo
- finanční prostředky požadované spotřebitelem, vyjádřené v měně splacení; nebo
- splátkový limit vyjádřený v měně splacení?

(2) za splátky označuje maximální předpokládaná výše splátek vyjádřená v měně úvěru a/nebo v měně splacení?

4. Je nutné se v souvislosti s výkladem možnosti prověřit si všechna smluvní ujednání, na kterou odkazuje bod dvacet odůvodnění směrnice 93/13, a požadavku jasnosti a srozumitelnosti, který je stanoven v čl. 4 odst. 2 a v článku 5 téže směrnice, domnívat, že příslušná smluvní ujednání nejsou zneužívající, pokud se ve smlouvě o úvěru vyjádřeném v cizí měně (nikoli z důvodu objektivní nutnosti, nýbrž na základě ustanovení, jež v tomto smyslu vložil prodávající nebo poskytovatel v postavení smluvní strany do obecných smluvních podmínek a které nebylo individuálně sjednáno) předmět smlouvy, tj. částka úvěru a výše splátek,

(1) vyjádří v měně úvěru prostřednictvím konkrétní částky (kterou tvoří pouze řada znaků sestávající z číslic od 0 do 9) a v měně splacení nanejvýše prostřednictvím metody jednoznačného výpočtu?

(2) vyjádří v měně splacení prostřednictvím konkrétní částky a v měně úvěru nanejvýše prostřednictvím metody jednoznačného výpočtu?

(3) vyjádří v měně úvěru i v měně splacení nanejvýše prostřednictvím metody jednoznačného výpočtu?

(4) v měně úvěru nevyjádří vůbec a v měně splacení se vyjádří nanejvýše prostřednictvím metody jednoznačného výpočtu?

(5) v měně splacení nevyjádří vůbec a v měně úvěru se vyjádří nanejvýše prostřednictvím metody jednoznačného výpočtu?

4.1. Pokud jde o otázku 4.(5) výše, je v případě, že není nutné určit konkrétní částku a uvést ji v úvěrové smlouvě v okamžiku jejího uzavření, zaručena v okamžiku uzavření smlouvy možnost jednoznačného výpočtu částky úvěru, pokud (nikoli z důvodu objektivní nutnosti, nýbrž na základě ustanovení, jež v tomto smyslu vložil prodávající nebo poskytovatel v postavení smluvní strany do obecných smluvních podmínek a které nebylo individuálně sjednáno)

(1) úvěrová smlouva neuvádí konkrétní částku úvěru v žádné měně,

(2) úvěrová smlouva uvádí konkrétní finanční prostředky požadované spotřebitelem nebo konkrétní splátkový limit, jež jsou vyjádřeny v měně splacení,

(3) úvěrová smlouva neuvádí částku úvěru vyjádřenou v měně splacení prostřednictvím metody jednoznačného výpočtu, přičemž

- (4) v souvislosti s jednoznačným výpočtem částky úvěru vyjádřené v měně úvěru není v úvěrové smlouvě uveden přesný početní údaj, nýbrž pouze maximální výše (a sice konkrétní finanční prostředky požadované spotřebitelem nebo konkrétní splátkový limit, jež jsou vyjádřeny v měně splacení)?

4.2.

- 4.2.1. Pro případ, že by nebylo nutné určit konkrétní částku a uvést ji v úvěrové smlouvě v okamžiku jejího uzavření, je v souvislosti s jednoznačným výpočtem:

- (1) z právního hlediska nutné, aby byla v úvěrové smlouvě uvedena částka předmětu smlouvy, tj. částka úvěru a výše splátek – v případě produktů s pohyblivou úrokovou sazbou výše splátek odpovídajících prvnímu úrokovému období, s použitím metody, která umožňuje provést v okamžiku uzavření smlouvy jednoznačný výpočet; nebo
- (2) postačuje, aby úvěrová smlouva v okamžiku svého uzavření obsahovala objektivně stanovené parametry, podle nichž lze tyto údaje (předmět smlouvy a výši splátek) vypočítat v budoucím okamžiku (v tom smyslu, že v úvěrové smlouvě jsou – v okamžiku jejího uzavření – uvedeny pouze parametry umožňující provést jednoznačný výpočet v budoucnosti)?

- 4.2.2. Pro případ, že by postačovalo, aby mohla být částka předmětu smlouvy, tj. částka úvěru a výše splátek – v případě produktů s pohyblivou úrokovou sazbou výše splátek odpovídajících prvnímu úrokovému období, vypočtena v měně úvěru v budoucím okamžiku, je nutné, aby byl tento budoucí okamžik (který se logicky musí shodovat s okamžikem, kdy je určena částka smluvního úroku vyjádřená v měně úvěru) výslovně uveden v úvěrové smlouvě v okamžiku jejího uzavření, nebo může určení tohoto budoucího okamžiku spadat mezi výlučné diskreční pravomoci prodávajícího nebo poskytovatele v postavení smluvní strany?

- 4.3. Pokud jde o produkty s periodicky pohyblivou úrokovou sazbou, má se považovat za dostatečné, a tudíž nezneužívající, jsou-li v souvislosti se splátkami určeny (a uvedeny v úvěrové smlouvě v okamžiku jejího uzavření) konkrétní částky a/nebo metoda jednoznačného výpočtu v měně úvěru a/nebo v měně splacení pro první úrokové období v rámci platnosti smlouvy, nebo je z právního hlediska nutné, aby byla určena (a uvedena v úvěrové smlouvě v okamžiku jejího uzavření) metoda jednoznačného výpočtu v měně úvěru a/nebo v měně splacení, a to pro všechna úroková období v rámci platnosti smlouvy?

- 4.4. Je jediným nezneužívajícím způsobem, kterým lze zaručit jednoznačný výpočet, použití příslušného matematického vzorce, nebo lze použít jinou metodu?

- 4.4.1. Pro případ, že by nebylo nutné zaručit jednoznačný výpočet použitím příslušného matematického vzorce, lze uvést dostatečně přesný slovní popis?

- 4.4.2. Pro případ, že by nebylo nutné zaručit jednoznačný výpočet použitím příslušného matematického vzorce, lze dokonce jen odkázat bez dalšího vysvětlení na odborný pojem (například na roční vyúčtování nebo lineární umořování)?